

SURSUM CORDA

Tygodnik parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Gdyni

Simon Thomassin (1655 - 1733)
Na podstawie: Raphael (Raffaello Santi) (1483 - 1520)

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba oraz brata jego, Jana, i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlékli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie». (Mt 17, 1-9)

Post

„3 Czemu pościliśmy, a Ty nie wejrzałeś? Umartwialiśmy siebie, a Ty tego nie uznałeś?” Otóż w dzień waszego postu wy znajdujecie sobie zajęcie uciskacie wszystkich swoich robotników. 4 Otóż pościecie wśród waśni i sporów, i wśród niegodziwego walenia pięścią. Nie pościecie tak, jak dziś czynicie, żeby się rozlegał zgiełk wasz na wysokości. 5 Czyż to jest post, jaki Ja uznaję, dzień, w którym się człowiek umartwia? Czy zwieszanie głowy jak sitowiei użycie woru z popiołem za posłanie – czyż to nazwiesz postem dniem miłym Panu? 6 Czyż nie jest raczej postem, który Ja wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić na wolność uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; 7 dzielić swój chleb z głodnym, do domu wprowadzić biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzyysz, przy-

odziać nie odwrócić się od współziomków. 8 Wtedy twoje światło wszędzie jak zorza szybko rozkwitnie tve zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą. 9 Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On [rzeknie]: Oto jestem! Jeśli u siebie usuniesz jarzmo, przestaniesz grozić palcem i mówić przewrotnie, 10 jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu i nakarmisz duszę przygnębią, wówczas tve światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem. 11 Pan cię zawsze prowadzić będzie, nasyci duszę twoją na pustkowiach. Odmłodzi twoje kości, tak że będziesz jak zroszony ogród i jak źródło wody, co się nie wyczerpie. (Iz, 58, 3-11)

Uczynki miłosierdzia. Będziemy sądzeni z Miłości... (cz.1)

Wielbimy Boga i nieustannie dziękujemy Mu za Miłosierdzie. Za nieskończoną i bezwarunkową Miłość. Miłość jest największa, najważniejsza. Wszyscy się z tym zgadzają. Czy jednak rozumiemy czym ta miłość jest i jak ją okazywać innym na wzór Pana? Pomaga nam w tym Kościół wskazując **uczynki miłosierdzia**, które należy pełnić wobec duszy i ciała bliźnich, aby zasłużyć na niebieską nagrodę. Podane, wyliczone, pokazują, że miłość nie powinna pozostać tylko pięknym hasłem, ale musi być realizowana w sposób konkretny na co dzień.

Uczynki miłosierne co do ciała.

Głodnych nakarmić – to znaczy po prostu dać jeść tym, którzy tego potrzebują. Niektórzy – krańcowo – umierają z głodu. Nie widać ich w Polsce, ale śledzimy media i rozmaite akcje Caritasu, Czerwonego Krzyża, a obecnie wspieramy Ukrainę, ofiary trzęsień ziemi i innych katastrof. Stare przysłowie podpowiada nam: *Dwa razy daje, kto prędko daje*. Polacy chętnie się dzielą i nie skąpią. Trudniej zauważyć tych, którzy są obok nas, są biedni na skutek życiowych zawirowań, czasem przez własną nieporadność. Głodnych nakarmić to znaczy dać jeść tym, którzy są głodni – po prostu. Zauważyć w szkole dziecko bez śniadania, ludzi starszych, pielgrzymów i własnych domowników, gdy wracają zmęczeni do domu. Nie marnujemy jedzenia, a środki, które zaoszczędzimy poprzez nasze posty, ofiarujemy dla innych.

Spragnionych napoić – czyli dać tym, którzy tego potrzebują, a nie stwarzać specjalne okazje do zaspakajania potrzeb np. jak to czynią reklamy. Nie częstujmy alkoholem i nie namawiajmy do picia. Jest wielu anonimowych alkoholików starających się walczyć z nałogiem. Dbajmy, by nie zaprzepaścili swojej pracy. Niektórzy jednak są spragnieni naprawdę. W krajach afrykańskich ludzie umierają bez wody. Pomagajmy własnymi środkami w akcjach budowania studni na terenach suszy. Zauważajmy spragnionych w szkole, w pracy na ulicy podczas upału, turystów i pielgrzymów zmęczonych długim marszem. Poczęstujmy herbatą naszych gości i naszego współmałżonka zmęczonego całodziennym trudem.

Nagich przyodziać – to po prostu dzielić się odzieniem. Rodzice oczekując narodzin dziecka szykują piękną wyprawkę, by ubrać je, gdy nagie pojawia się na świecie. Dzieci szybko z nich wyrastają, zatem dzielimy się tymi pięknymi ubrankami, by mogły cieszyć też innych. Naszą „dorosłą” odzież również możemy się podzielić. Niech nie nadwyręża szaf i wieszaków. Na kimś innym też będzie pięknie wyglądać. Oczywiście nie przekazujemy rzeczy zniszczonych – to ma być dar, a nie domowe porządki. Z rzeczy zniszczonych też może być pożytek – posłużą na warsztatach zajęciowych itp. Św. Bazyli powiedział: *„Do głodnego należy chleb, który u siebie składujesz. Do nagiego należy płaszcz, który kryje twoja skrzynia. Do chodzącego boso należy but, który niszczy w twoim domu. Do nędzarzy należą pieniądze, które przechowujesz w ukryciu.”* Oddzielnym bólem jest pornografia – obrazy ludzi, którzy obnażają się dla zarobku. Nie możemy ich przyodziać, możemy dbać o to, by nie czerpać zysku z ich poniżenia – nie pokazywać tych obrazów i modlić się zarówno za tych, którzy sprzedają swoje ciało, jak i za tych, którzy czerpią zyski z nierządu innych ludzi.

Chorych nawiedzać – znaczy starać się ulżyć mu w cierpieniu i chwilowej bezradności: porozmawiać, załatwić domowe i pozadomowe sprawy, może odciążyć rodzinę w pielęgnacji, a przede wszystkim zachować takt. Trwajmy przy chorym, a nie obarczajmy go dodatkowo swoją obecnością. Pamiętam, jak po poważnej operacji poruszałam się w domu o dwóch kulach, mierzając się z wielkim bólem, a drzwi się nie zamykały od gości. Było to miłe, że pamiętali, ale większość z nich siadała i czeka-

ła na kawę czy herbatę nie zastanawiając się, ile trudu kosztuje mnie ich przygotowanie... Czasem chory jest zmęczony nadmiarem gości, a czasem samotnością i brakiem kontaktu. Ten uczynek miłosierdzia można zrealizować również dzwoniąc, pisząc list, delikatnie sondując, czego chory naprawdę potrzebuje. Najważniejsze jest towarzyszenie w chorobie, niezależnie od tego, w jaki sposób je okazemy.

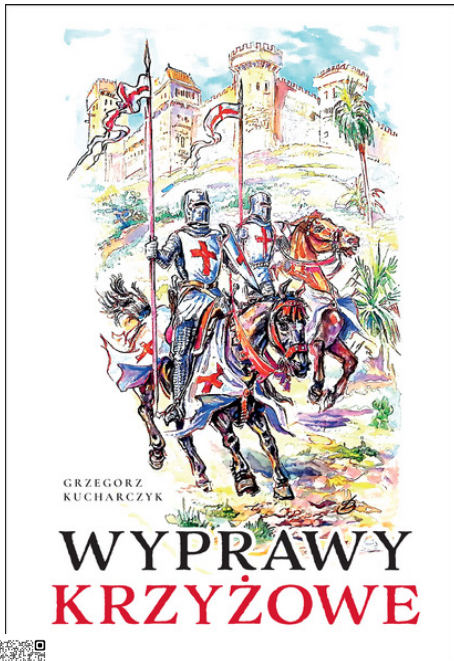
Podróżnych w dom przyjąć – mówi wyraźnie o dzieleniu się swoją przestrzenią – w mieszkaniu, domu, w Ojczyźnie. *Gość w dom – Bóg w dom* – mówi polskie przysłowie. Polacy to naród gościnnie. Pokazaliśmy to po raz kolejny po wybuchu wojny na Ukrainie. Miliony uciekinierów znalazły u nas dom, mimo tego, że różne były historyczne zaszczości między nami. Dobrze, że ludzie tak się otworzyli, bo od kilkudziesięciu lat coś się w nas zaczęło zmieniać i to nie na dobre. Przestaliśmy czerpać radość z zapraszania i odwiedzania znajomych, osłabły więzy międzyludzkie. Nie jest to wynik braku pieniędzy, ale raczej nasz egoizm. Ścieżka, po której nikt nie chodzi, szybko zarasta trawą. Odświeżmy te ścieżki między nami, oderwijmy się od komputerów i telewizorów. A jak to jest, gdy przyjadą do nas goście? Kolejka do łazienki, zmiana przyzwyczajęń, brak swobody. Trzeba gotować, zabawiać gości, wyjść z nimi na spacer – same kłopoty... Niech nasze domy będą otwarte. Ta otwartość jest może męcząca i kłopotliwa, ale zawsze ożywiająca. Wielu Polaków też stało się przybyszami. Zapuścili korzenie, założyli rodziny poza granicami Polski. Tam żyją i pracują. Zaakceptujmy zatem i my tych, którzy wybrali nasz kraj, uważając go za piękny i bogaty. Nie jest to łatwe, ale *Przybysza, który się osiedlił wśród was, będziecie uważać za obywatela. Będziesz go kochał jak siebie samego, bo i wy byliście przybyszami...* (Kpł 19,33-34).

Więźniów nawiedzać – Jezus wymienia ich razem z chorymi, jakby chodziło o ludzi nieszczęśliwych. Nieszczęśliwych – nie znaczy niewinnych. Łatwo było odwiedzać więźniów politycznych. Więźniowie kryminalni są winni, w większości słusznie osądzeni. Czemu zbłądzili? Złe wychowanie, brak miłości, splot życiowych wyborów? Warunki ich życia są ciężkie – pozbawieni są tego, co najważniejsze – wolności i bliskości innych ludzi. *Ptaki mają skrzydła, a drzewa mają korzenie. Człowiek to takie stworzenie, co musi mieć i skrzydła i korzenie.* Więźniom ich brak. Pomoc więźniom to nie tylko odwiedziny. Mogą to być paczki, listy, książki, pomoc ich rodzinom, organizacja nauki, pracy, warsztaty, a nade wszystko modlitwa i pokazywanie im miłosierdzia Boga. Zawsze jest szansa naprawy, ale taki człowiek musi po zakończeniu kary mieć do czego wrócić.

Umarłych grzebać – miłosierdzie wymaga okrycia dyskrecją ciał zmarłych i smutku osób ich oplakujących. Z drugiej strony, nie powinniśmy tych, którzy są smutni po stracie osoby bliskiej, zostawiać samych. Życzliwość bliskich pomaga przetrwać najtrudniejsze dni żałoby. Trzeba stanąć wobec cierpienia, płakać, jak Jezus płakał nad grobem Łazarza. Bojąc się własnej śmierci, boimy się śmierci innych. Odrzucamy myśli o tym. Nie do końca chyba mamy odwagę zmierzyć się z własną śmiertelnością. Uciekamy od rozmów ostatecznych z odchodzącymi. Miłosierdzie zaś wymaga, by pomagać innym w ich umieraniu, by się na to odważyć. Póki jest czas – mówić o swojej miłości, wybaczyć i prosić o wybaczenie, uporządkować wspólnie niezbędne sprawy, zawiadomić bliskich, zaprosić kapłana z sakramentami i modlić się razem. Niedługo będzie na to wszystko za późno – zostanie już tylko pogrzebanie.

Wykorzystano: „Uczynki Miłosierdzia” M. Braun - Gałkowskiej (EK)

„Wyprawy krzyżowe” - Grzegorz Kucharczyk

Ponad dziewięćset lat temu papież Urban II wezwał rycerstwo chrześcijańskiej Europy, by wyruszyło do Ziemi Świętej i wyzwoliło Grób Pański z rąk pogan. Tak rozpoczęła się niezwykła epopeja krucjat – wydarzeń, które na blisko dwieście lat odmieniły dzieje świata.

W książce Wyprawy krzyżowe Grzegorza Kucharczyka historia ożywa na nowo. Autor – znany historyk i popularyzator dziejów – ukazuje krucjaty jako wielkie „zbrojne pielgrzymki”, w których spotkały się bohaterstwo rycerzy, gorliwość zakonników i niezłomna wiara zwykłych ludzi. Obala mity i czarną legendę narosłą wokół krucjat, przywracając im właściwe miejsce w historii chrześcijaństwa i Europy.

Czytelnik znajdzie tu barwną opowieść o bitwach, zamkach i bohaterach, takich jak Godfryd z Bouillon, św. Bernard z Clairvaux czy Ryszard Lwie Serce. Dzięki bogatym ilustracjom książka staje się nie tylko źródłem wiedzy, lecz także fascynującą podróżą w średniowieczny świat rycerzy, papieży i pielgrzymów.

To lektura zarówno dla dorosłych, jak i dla młodszych czytelników, którzy chcą zrozumieć, czym naprawdę były wyprawy krzyżowe – czasem wielkich zmagañ, poświęcenia i wiary, które kształtowały oblicze Europy. INFORMACJA PRASOWA WYDAWCY. (GB)

Ogłoszenia

Niedziela „Ad Gentes”

Dzisiaj obchodzimy Niedzielę „Ad Gentes” – Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Naszymi modlitwami obejmujemy misjonarzy głoszących Ewangelię Chrystusową w krajach misyjnych. Przy wyjściu z kościoła można złożyć ofiarę do puszek na rzecz dzieła pomocy misjonarzom.

Nabożeństwa Wielkopostne

W czasie Wielkiego Postu nabożeństwo Gorzkich Żali odprawiane jest w każdą niedzielę po Mszy św. o godz. 17.00. Kazania Pasyjne głosi ks. Oskar Gramacki. Nabożeństwa Drogi Krzyżowej odprawiane są w piątki o godz. 15.30, a dla młodzieży i studentów po Mszy św. o godz. 18.00. Przypominamy, że za udział w nabożeństwie Gorzkich Żali oraz za odprawienie Drogi Krzyżowej można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

Uczynki miłosierdzia

Zapraszamy do włączenia się w wielkopostną akcję charytatywną. Tradycyjnie w naszej parafii podejmujemy modlitwę, post i jałmużnę, losując konkretne wskazania wypisane na kartkach złożonych w koszyku przed ołtarzem. Zachęcamy również, w ramach ćwiczeń wielkopostnych, do podjęcia każdego dnia czytania fragmentu Biblii.

Zbiórka żywności na święta

Nasza parafialna grupa charytatywna organizuje jak co roku wielkanocną zbiórkę żywności. Artykuły spożywcze z długim terminem przydatności do spożycia oraz środki czystości, można przynosić do Niedzieli Palmo-

wej do zakrystii lub biura parafialnego.

Dni Eucharystyczne

W I czwartek miesiąca po Mszy św. o godz. 16.30 Godzina Święta - adoracja Najświętszego Sakramentu ku czci Miłosierdzia Bożego. W I piątek pamiętajmy o Komunii św. wynagradzającej Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. Msza św. dla wspólnoty Straży Honorowej o godz. 16.30. Zachęcamy do podjęcia nabożeństwa 9 pierwszych piątków miesiąca, z którym związane są szczególne łaski Serca Jezusowego. W I sobotę miesiąca wynagrodzenie Niepokalanemu Sercu Maryi, o które prosiła Matka Boża w Fatimie. Msza św. w tej intencji o godz. 7.30. Po Mszy Św. wymiana Tajemnic Różańcowych.

Rekolekcje parafialne

Od V Niedzieli Wielkiego Postu, czyli od 22 marca, rozpoczną się w naszej parafii rekolekcje wielkopostne. Potrwać one do 25 marca. Serdecznie prosimy o modlitwę, o dary Ducha Świętego dla rekolekcyjisty ks. dra Krzysztofa Grzemskiego i całej naszej wspólnoty parafialnej, aby czas rekolekcji stał się dla nas okazją do umocnienia w postawie „uczniów-misjonarzy” Chrystusa.

Msza św. zbiorowa za zmarłych

W poniedziałek 2 marca o godz. 18.00 odprawimy Mszę św. zbiorową za zmarłych parafian w miesiącu lutym: śp. Krystynę Makowską, Michalinę Ząbkowską, Ryszarda Wierzbickiego, Katarzynę Wawrzyniak-Wendt, Janinę Daniel, Marię Jakubowską.

Intencje Mszy Świętych

II Niedziela Wielkiego Postu 1 III 2026 r.

- 7.30 Na uwielbienie Boga Ojca
9.30 + Za śp. Zbigniewa Komisaruk i rodziców z obojga stron
10.00 + Za śp. Urszulę Wrycz-Rekowską i za zmarłych z rodziny oraz za śp. Romana Dejk i za zmarłych z rodziny
11.30 + Za śp. Walerię i Stanisława Marwińskich, śp. Jacka Warańskiego i śp. Stanisława Morawskiego
12.00 Za parafian
17.00 + Za śp. Janinę Popko (zakończenie gregorianki)
19.00 + Za śp. Janinę i Czesława Kwaśniak

Poniedziałek 2 III 2026 r.

- 6.30 + Za śp. Helenę i Michała
7.30 + Za śp. Helenę Bęc (rozpoczęcie gregorianki)
16.30 + Za śp. Urszulę Karolewską w 10 r. śmierci i za zmarłych z rodziny
18.00 + Za zmarłych parafian w miesiącu lutym: Śp. Krystynę Makowską, Michalinę Ząbkowską, Ryszarda Wierzbickiego, Katarzynę Wawrzyniak-Wendt, Janinę Daniel, Marię Jakubowską.

Wtorek 3 III 2026 r.

- 6.30 + Za śp. Barbarę Czaja – int. od Wspólnoty Żywego Różańca
7.30 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)
16.30 Za dusze w Czyśćcu cierpiące – intencja od Apostolstwa Dusz Czyścicowych
18.00 + Za śp. Bronisławę, Antoniego i Irenę

Środa 4 III 2026 r.

- Świętego Kazimierza, królewicza, święto
6.30 O łaskę zdrowia dla Antoniego
7.30 + Za śp. męża Kazimierza, rodziców z obojga stron, śp. Kazimierę i Jej rodzinę
16.30 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)

- 18.00 + Za śp. Franciszkę i Kazimierza, za śp. Marianę i Franciszka

Czwartek 5 III 2026 r.

- 6.30 + Za zmarłe Siostry Nazaretanki
7.30 + Za śp. Barbarę Kowalską – int. od Wspólnoty Żywego Różańca
16.30 Dziękczynna z prośbą o dary Ducha Św. i mądrość Bożą dla Kapłanów posługujących w naszej Parafii – int. od Wspólnoty Żywego Różańca
18.00 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)

Piątek 6 III 2026 r.

- 6.30 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)
7.30 + Za śp. rodziców z obojga stron i za śp. męża Henryka
16.30 + Za zmarłych ze Wspólnoty Franciszkańskiego Zakonu Świeckich
18.00 W intencji rodzin Domowego Kościoła, Księży moderatorów i całej Wspólnoty parafialnej

Sobota 7 III 2026 r.

- 6.30 O łaskę zdrowia dla Antoniego
7.30 Msza Święta wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi za grzechy świata, intencja od Żywego Różańca
16.30 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)
18.00 + Za śp. Jadwigę, Pawła, Lidzię i Stefanię

III Niedziela Wielkiego Postu 8 III 2026 r.

- 7.30 + Za śp. Helenę Bęc (greg.)
9.30 + Za śp. rodziców: Annę i Mariana Mitros
10.00 Na uwielbienie Boga Ojca
11.30 O Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Zofii z okazji 20 Urodzin
12.00 Za parafian
17.00 + Za śp. Karola, Krzysztofa, Zofię Czarnota, Celinę Romaniec i Ewę Misiak
19.00 + Za śp. Helenę i Adama

Parafia Rzymskokatolicka pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Gdyni

ul. Armii Krajowej 46, 81-365 Gdynia; tel. 58 661 51 92; www.nspjgdynia.pl

e-mail: nspj@diecezjagdansk.pl

Msze Święte: w niedziele i święta: kościół górny: 9.30, 12.00 suma, 17.00, 19.00,

kościół dolny: 7.30, 10.00 harcerze *, 11.30 dzieci *.

Dni powszednie: kościół górny: 6.30, 7.30, 16.30, 18.00 * (* tylko w roku szkolnym)

Godziny otwarcia kancelarii: od poniedziałku do piątku 9.00 - 12.00 i 16.00 - 18.00

Intencje mszalne można zamawiać tylko w kancelarii parafialnej.

Nr konta bankowego parafii NSPJ: 89 1240 3510 1111 0011 3014 1650

